

[Madsen-Mygdal.]

med Rigsdagsudvalget, men Ministeren maatte forbeholde sig paa eget Ansvar at træffe Bestemmelse vedrørende dette Spørgsmaal. Ja, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om den Maade, hvorpaa Oppositionen i Valutaudvalget havde, jeg husker ikke Udtrykket (*Afbrydelse*: regaleret), ja, regaleret den højtærede Handelsminister. Jeg har ikke noget Indtryk af, at den højtærede Handelsminister er blevet „regaleret“, jeg ved ogsaa knap, hvad det er, men det er naturligvis noget slemt. Men jeg kan sige, at det er for mig usædvanligt, at en Minister overfor et af Rigsdagen nedsat Udvalg, der i Henhold til en gældende Lov har Forpligtelse til at forhandle med Ministeren om en bestemt Sag, erklærer: jeg vil overhovedet ikke forhandle om den Sag med Udvalget, jeg maa afgøre den Sag selv og paa eget Ansvar. Det er jo ikke saa mærkeligt, at Forhandlingen i Udvalget derefter ophørte; det gik nogenlunde af sig selv.

Men endelig den 27. August, faa Dage før Fristens Udløb, udsendte Ministeren et Cirkulære, der ophævede Pligten til direkte Aflevering til Nationalbanken, men bibeholdt Pligten til Aflevering til de af Nationalbanken autoriserede Banker og Vekselerere sammen med Forpligtelsen til kun at stille Valuta til Raadighed for de af Nationalbanken godkendte Krav. Se, dette Cirkulære udsendte Ministeren uden i Forvejen at have forelagt det for Rigsdagens Valutaudvalg, og jeg finder Anledning til her at bemærke, at dette Cirkulære kun indeholder en delvis Opfyldelse af Lovens Bestemmelser. Lovens § 3 paabyder nemlig ikke blot, at Afleveringspligten, Pligten til direkte Aflevering til Nationalbanken, skulde ophæves, men ogsaa, at de nærmere Betingelser for at sælge Valuta her i Landet skulde bringes til Ophør. Ja, jeg ser egentlig ikke, hvor Ministeren har nogen Lovhjemmel for sit Paabud om, at hjembragt Valuta kun maa sælges til de autoriserede Banker og Vekselerere, og denne Bestemmelse, der er uden Sidestykke i andre Lande, betyder, at Lovens Paabud om, at Valutaen vel fremdes skal føres til Landet, men at der i øvrigt skal være fri Handel indenfor Landets Grænser, endnu ikke er opfyldt; der er ikke fri Handel indenfor Landets Grænser, som der er alle andre Steder, og som Loven paabyder, at der skal være.

Jeg ser vel, at man i Bemærkningerne til Lovforslaget har gjort Forsøg paa at bevise — og det ærede Medlem Hr. Hans

Nielsen var inde paa det samme —, at det var nødvendigt at udsætte Afleveringspligtens Ophør saa længe, som det er sket, men alt dette er jo kun løse Betragtninger, der ikke har noget med Virkeligheden at gøre. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om „Valutapaklen“, og det ærede Medlem bevægede sig i meget høje Tal, 80 Mill. Kr., 200 Mill. Kr. Overfor alt dette fremhævede vi — allerede i Maj Maaned sagde vi det, og vi har sagt det mange Gange —, at Afleveringspligten medførte saa abnorme Tilstande, at den nødvendigvis maatte fremkalde et kunstigt Valutabegær, ganske paa samme Maade som Importbegrænsningen har fremkaldt et kunstigt Varebegær, og vi forudsagde, at Valutamangelen vilde ophøre, saa snart Afleveringspligten virkelig blev ophævet. Og det er nøjagtigt det, der er sket, selv om vi kun har faaet en delvis Ophævelse af Afleveringspligten. Det er hverken mere eller mindre end det, vi har forudsagt, at dette Valutabegær var der slet ikke. Og saa er der naturligvis ogsaa foregaaet et vist Fald i Kurserne, saaledes som vi sagde, et Fald, der omregnet i Penge er Udtryk for, at Handelsministerens Nølerpolitik har kostet de eksporterende Erhverv, først og fremmest Landbruget, meget betydelige Beløb.

Men heller ikke med Hensyn til Lovens § 7, der vedrører Valutacentralens Begrænsning eller Ophør — og det er det, der navnlig interesserer os i Dag —, har Handelsministeren været heldig i Retning af at opfylde de Bestemmelser, som Loven indeholder. Jeg maa her indskyde, at naar det i Bemærkningerne fremhæves, at den nugældende Ordning med Hensyn til Attesttildelingen betyder en Indskrænkning af Valutacentralen, er dette kun rent formelt rigtigt; reelt er det ikke i Overensstemmelse med Virkeligheden, thi de Varer, der er opført paa den saakaldte Friliste, er i alt væsentligt, ja næsten udelukkende de Varer, for hvilke Valutaattest i Forvejen uden noget som helst Forbehold skulde bevilges. Den Attestordning, der traadte i Kraft den 1. September, er derfor heller ikke i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter, som saa oven i Købet er tilsidesat derved, at Attestordningen har Gyldighed til den 1. Januar, medens selve Loven udløber den 1. November. Denne Attestordning har da ogsaa Handelsministeren gennemført under Protest saavel fra Venstres som fra det konservative Folkepartis Repræsentanter i Valutaudvalget.

At det var en Forudsætning for Maj-Lovens Vedtagelse, at Valutacentralen sna-